सर्गः १५ धूमधूमो वसामन्धी ज्वानावभुशिरोक्दः। क्रया द्वणपरीवार्श्विताशिरिव जङ्गमः॥ १६ ॥ युगां। ज्यपग्रनं तमासाद्य नवणंनद्धाणानुजः। क्रोध संमुखीनो दि जयोरन्ध्रप्रद्वारिणाम् ॥ १० ॥ नातिपर्याप्रमानोक्य मत्कुचेरद्य भाजनं। दिख्या त्वमसि मे धाचा भीतेनेवापपादितः॥ १८॥

धूमेति। किं॰ लवणः धूम दव धूमः क्रष्णले हितः पु॰ किं लं वसा इदयमेद खद्गन्भवान् पु॰ किं॰ लं ज्वाला दव बभवः पिग्रङ्गाः भिरोक्षाः के भायस्य सः पु॰ किं॰ लं क्रव्यादां राचमानां गणः समूदः परीवारः परिजने। यस्य सः पु॰ किं॰ लं जङ्गमा गमनवान् चिताया श्रमित्व स्थितः चिताग्निपचे ज्वाला एव बभव दित क्रव्यादे। उपक्रमांसभित्येणे ग्रभाद्य दित्व विभेषः॥ १६॥ श्रप्रमूलमिति। लच्मणानुजः भनुषः श्रप्रमूलं ग्रम्लरहितं तं लवणमासाद्य प्राप्य क्रोध क्रुवान् हि यते। र श्रेकिद्रे प्रदारिणं प्रदरणभीलानं। जयः संमुखेनः संमुख तुः ॥ १७॥ नेति। धाचा ब्रह्मणा दिक्याभाग्येन लं मे मह्म मुपपादितः कल्पितः किं॰ धा श्रद्यमम कुचेहदरस्य भोजनं भाज्यं स्वगादिकं नातिपर्याप्तं समग्रमालस्थ द्वहा भीतेन भयवतेव स्थितेन॥ १८॥